

Ἀναμένεται μία Νέα εποχή ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι «Υἱοὶ Θεοῦ κατ' οὐσίαν»;

Η ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΗ ἔκρηξις τῶν ἀναριθμητῶν κινήματων τῆς «Νέας Έποχής» καὶ ἡ ταχυτάτη διάδοσις τῶν ἀντιχριστιανικῶν ιδεῶν της μέσω βιβλίων, περιοδικῶν, φυλλαδίων καὶ ὀπτικο-ακουστικοῦ ὑλικοῦ δὲν ἄφησε ἀνεπηρέαστο σχεδὸν κανένα τομέα τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς δραστηριότητος.

ΑΜΕΣΟ ἐπηρεασμὸ ὑφίσταται ἐμφανῶς ἡ Ἱατρική, ἡ ὁποία υἱοθετεῖ, ἐνίοτε σὲ ἐπίσημο δυστυχῶς ἐπίπεδο, πρακτικὲς καὶ θεωρίες τῆς ἀνατολικῆς καὶ ἀποκρυφιστικῆς παραϊατρικῆς.

ΠΡΟΤΡΕΠΟΝΤΕΣ τοὺς εὐσεβεῖς Ὁρθοδόξους νὰ εὐρίσκωνται σὲ συνεχῆ ἐγγρήγοροι καὶ νὰ εἶναι ἐπιφυλακτικοὶ ἰδίως ἐναντι τῶν βιβλίων ποὺ ἀφοροῦν τὴν υἰεία, ἐκθέτομε ἀκολούθως μία σύντομη κριτικὴ γιὰ ἓνα ἐπικίνδuno βιβλίον.

ΕΠΙ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὑπενθυμίζομε καὶ παραπέμπομε, γιὰ μίαν ἐκ νέου μελέτη, στὴν ὀδηγητικὴ ἔκδοσί μας: *Μητροπολίτου Ἰωρῶπου καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, Τὸ σύνδρομο τῆς «Νέας Έποχής» καὶ ἡ ἐλπίδα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, Φυλὴ Ἀττικῆς 1990, σελίδες 174*· στὸ βιβλίον αὐτὸ ἀναλύονται μὲ σαφήνεια καὶ πληρότητα οἱ φιλοσοφικὲς βάσεις, ἡ θεολογία καὶ ἡ ἀνθρωπολογία τῆς «Νέας Έποχής».

* * *

ΕΖΗΤΗΘΗ ἡ ἀποψίς μας γιὰ τὸ βιβλίον τοῦ *Thurman Fleet, Οἱ Νόμοι τῆς Ζωῆς, Ἀθήνα 1993, σελίδες 190*, τὸ ὁποῖο ἀνήκει στὴ σειρὰ «*Εναλλακτικὲς Προσεγγίσεις*» τῆς «*Nutricare*», τὴν ὁποία διευθύνει ὁ Κώστας Μπαζαῖος.

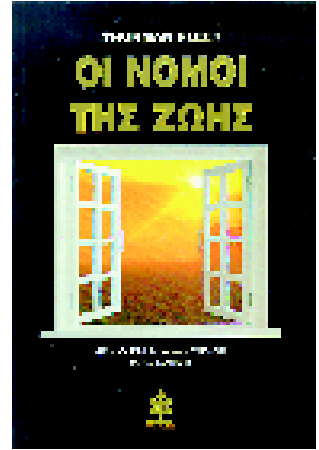
– **Τὸ ὅλο βιβλίον** εἶναι καθαρῶς προτροπικὸ στὴν «*φιλοσοφία*» τῆς «Νέας Έποχής», ὅπως ἔχει ἀναλυθῆ στὸ σχετικὸ βιβλίον μας, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ἀμύητο ἀναγνώστη δὲν γίνεται ἀμέσως τοῦτο κατανοητό.

– **Τὸ βιβλίον** τοῦ Th. Fleet ἀπορρίπτεται παντελῶς ἐξ ἐπόψεως Χριστιανικῆς, ἐκτὸς ὠρισμένων καθαρῶς πρακτικῶν συμβουλῶν υἰεινῆς τοῦ σώματος, καὶ πάλι μὲ σχετικὴ ἐπιφύλαξι.

– **Ἡ γενικὴ του «γραμμὴ»** εἶναι μία ἀτελείωτη ἠθικολογία, χωρὶς ἀναφορὰ σὲ προσωπικὸ Θεό, μὲ ὑπόστρωμα – ἄλλοτε φανερό καὶ ἄλλοτε σαφῶς ὑπονοούμενο – ἰνδουϊστικό.

– **Οἱ χρήσεις** τῶν χωρίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὅπως γίνεται στὸ βιβλίον αὐτό, εἶναι ἡ κλασσικὴ τῶν Ἀνατολικῶν Θρησκευμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ ἔχουν συγκρητιστικὴ κοσμοθεωρία, χρησιμοποιοῦν ρήσεις «*Ἱερῶν Βιβλίων*» ἄλλων θρησκειῶν, ἀλλὰ μὲ περιεχόμενο ἰδικό τους.

– **Εἶναι γνωστό**, ὅτι τὰ Ἀνατολικά Θρησκεύματα δὲν πιστεύουν σὲ προσωπικὸ Θεὸ καὶ διαπροσωπικὲς σχέσεις ἀγάπης μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, διότι ὅλα εἶναι

ΕΝΑ· ἕξ αἰτίας αὐτοῦ λειτουργοῦν ἄκαμπτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ μία φυσικὴ ἐξέλιξι ἀπὸ τὰ κατώτερα πρὸς τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα. Αὐτὲς οἱ ιδέες ἀποτελοῦν τὸ νῆμα ποῦ συνδέει ὅλα τὰ μέρη τοῦ βιβλίου.

– **Ἡ ἔννοια** τῆς Θείας Χάριτος καὶ τῆς ἀνάγκης νὰ καταφύγουμε προσευχητικά, μὲ μετάνοια καὶ ταπείνωσι στὴν ἀγάπη τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ, γιὰ συγχώρησι, μεταμόρφωσι, ἁγιασμὸ καὶ θέωσι, ἐλλείπει τελείως· δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν Θεία Χάρι καὶ τὸν ἴδιο τὸν Θεό, διότι «ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα» (σελ. 187).

– **Οἱ ἔννοιες** ποῦ ἀναπτύσσονται στὸ βιβλίον, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀρολογία εἶναι τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*»: νόμος αἰτίας καὶ αἰτιατοῦ (= κάρμα) (σελ. 91), «*φωτισμένο μονοπάτι*», «*έσωτερικὸ φῶς*», δονήσεις σὲ χαμηλὸ ἐπίπεδο ὑπαρξεως, ἐξέλιξι σὲ ὑψηλότερα ἐπίπεδα ὑπαρξεως, ὁ Θεὸς ποῦ ἔχουμε μέσα μας, ἐπαναγέννησι (= μετενσάρκωσι) κ. ἄ.

– **Πολὴ χαρακτηριστικὴ** εἶναι ἡ τελεία διαστροφὴ τῆς ἐννοίας τῆς Πίστεως ἐξ ἐπόψεως Χριστιανικῆς (σελ. 125 κ.έ.).

– **Τὸ ἀποκορύφωμα** τῆς διαστροφῆς εἶναι τὸ τελευταῖο κεφάλαιο περὶ ἀγάπης· τελεία ἀνατροπὴ τῆς ἐννοίας τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἡ πιὸ γνήσια περιγραφὴ τῆς Ἰνδουϊστικῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων: ἀνατινάσσει τὴν ἀγνή διαπροσωπικὴ σχέσι (ποῦ εἶναι δῶρο τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ στὸν προσωπικὸ ἄνθρωπο καὶ ἐνεργεῖται μὲ τὴν ἐλεύθερη προαίρεσί του) καὶ θεωρεῖ αὐτὴν ὡς «*μία ἐξωραϊσμένη χημικὴ ἢ μαγνητικὴ ἔλξι σὲ ἄλλο ἐπίπεδο*» (σελ. 185), ἄρα μηχανικὴ – αὐτόματη – ἀπρόσωπη – ἀναγκαστικὴ – μὴ ἐλεγχόμενὴ ἔλξι...

– **Στὶς σελίδες 131-132** εἶναι σαφέστατο τὸ νεο-εποχητικὸ μήνυμα γιὰ τὴν προσδοκία ἐνὸς νέου «*Ἀβατάρ*»: γιὰ τὴν βελτίωσι τοῦ κόσμου, γιὰ τὴν προώθησι τοῦ πνεύματος πιὸ ὑψηλὰ (ἄρα ὁ Χριστὸς δὲν μᾶς ἔσωσε ἅπαξ διὰ παντός), ἀναμένεται μιὰ Νέα Ἐποχὴ, ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι «*Υἱοὶ τοῦ Θεοῦ κατ' οὐσίαν*»!.. □

(*) Περιοδ. «*Ἅγιος Κυπριανός*», ἀριθ. 282/Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 1998, σελ. 22-23.